ja temma kalliſt ſanna iggatſedes." — Kas ſa, armas luggeja, ka tunned, et hinge nälg ſurem on, ſeſt hing ellatab jo ihho? Loe ommeti Taweti lauloramatuſt 84 Laulo.

Teni ka wõera usso keskes omma Jummalat.

Enne ſõa aial ſattus üks poiſikenne Türgi rahwa kätte wangi ja piddi nende keskes üllesKaswama, et ennam peäſemiſt egga peäſtmiſt polnud lota. Omma ſündimisse maal olli temma jo warrakult önſaksteggewat risttiusso öppetuſt ſanud, ſedda piddas ta niſamma kõwwaste omma süddames kui wäljapoolt orjapõlwe ahhelat temma käſſa ja jalgo ſidduſid. Jubba ta olli mehheks kaswanud, kui ühhel Lihhawette pühhade hommikul pöllal adra tagga waljo heälega laulis: Nüüd Kristus ſurmaſt tõusnud on, n. t. ſ.

Parrajatte ſõitis ſeält üks Saksama keisri Käſkjalg mõda, kes Konſtantinopoli-linna olli minnemas. Se ſuur herra panni ſedda wägga immeks, ſeal waimolikko laulo heält kuuldes, petas kinni ja läks kulama. Sellele räkis temma omma luggu ja löppetas nende ſannadega: „Omma ſündimisſe paika ei ſa ma kül ilmaski ennam taggaſi, agga omma pühha ristiusko hoian ja pühhitſen minna ka Türkide ſeas. Ma tean, et tänna eſſimenne Lihhawette pühha on, ja et ma omma usso wendadeſt kül ni kaugel ellan, pühhitſen ommeti ommas waimus kui nendega ühhes koggodusſes meie Iſſanda üllestõusmisſe pühha."

Rahha tarkus.

Talambert, omma tarkusſe ja süggawa tundmisſe läbbi kuulſaks ſanud öppetud mees Pariſi-linnas, olli ühhes ſeltskondas, kus üks ilma-ma rikkas poträtſik ka olli, kes kronole keik söawäe tarwitussi ostis ja walmis murretſes. Talamberti tarka ja mõnnuſat könnet tahtis iggaüks kuulda, ja jätſid needki, kes poträtſikoga jutto aiaſid, tedda mahha, ja kulataſid tähhelepannemisſega, mis ſe tark omma tundmisſe warrandusſeſt